

Til nr. 12

Stk. 1 er en videreførelse af den gældende bestemmelse, idet den gældende stk. 1, nr. 4, dog foreslås flyttet til nr. 1 i den foreslåede nye affattelse af stk. 2. Opbygningen af bestemmelsen foreslås ændret, således at de fradrag, der skal foretages i de forskellige typer af finansiel virksomhed, fremover bliver delt op efter virksomhedstype. Dette er gjort med henblik på at gøre bestemmelsen mere overskuelig.

I det foreslåede *stk. 2* er opregnet de fradrag, som alene penge- og realkreditinstitutter og fondsmægler- og investeringsforvaltningsselskaber skal foretage ved opgørelsen af kernekapitalen. *Nr. 1* er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 131, stk. 1, nr. 4, mens *nr. 2* er en gennemførelse af artikel 66, stk. 2, i det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 2000/12/EF. Institutterne har tidligere skullet foretage fradrag i basiskapitalen for kapitalandele i henholdsvis forsikringsselskaber og kredit- og finansieringsinstitutter. Med gennemførelsen af den forventet vedtagne direktivbestemmelse skal halvdelen af disse fradrag fremover foretages i kernekapitalen, og den resterende halvdel skal fortsat fradrages i basiskapitalen, jf. forslaget til ændringen af § 139, § 1, nr. 19. For de institutter, som har supplerende kapital henholdsvis hybrid kernekapital, får ændringen dog ikke nogen betydning for, hvor stor en andel den supplerende kapital henholdsvis hybride kernekapital må være ved medregningen til basiskapitalen. Dette skyldes, at disse fradrag først skal foretages efter, at grænserne i henholdsvis § 129, stk. 1, nr. 7 og stk. 2, og § 135, stk. 3, er opgjort, jf. også bemærkningerne til disse bestemmelser. Vedrørende den foreslåede *nr. 3* henvises der til bemærkningerne til § 139, stk. 1, jf. forslagens § 1, nr. 19.

De foreslåede bestemmelser i *nr. 4* og *5* fremgår i dag af kapitaldækningsbekendtgørelsen, men foreslås flyttet til loven, så de optræder i sammenhæng med de øvrige regler, der regulerer opgørelsen af kernekapitalen.

I henhold til de regnskabsregler, der gælder for kreditinstitutter og fondsmægler-selskaber m.fl., skal sikringsinstrumenter, der er anskaffet med henblik på at sikre værdien af forventede fremtidige betalingsstrømme, måles til dagsværdi. Sikringen kan eksempelvis gå ud på at modvirke svingninger i de pågældende betalingsstrømme, som skyldes valutakursændringer eller renteændringer. Værdiændringen af sådanne sikringsinstrumenter, der kan være både positive og negative, indregnes ikke i resultatopgørelsen i første omgang, men overføres direkte til instituttets egenkapital. Værdiændringerne indregnes først i re-

sultatopgørelsen på det (senere) tidspunkt, hvor de pågældende betalingsstrømme samtidig indgår i resultatopgørelsen. Bestemmelsen i nr. 4 indebærer, at den værdiændring af sikringsinstrumenterne, der i sikringsperioden er opført under egenkapitalen enten som et positivt eller et negativt beløb, ikke medregnes til instituttets kernekapital. Bestemmelsen omfatter ikke ændringer i værdien af forpligtelser, der fuldt ud modsvares af tilsvarende ændringer i værdiansættelsen af aktiver, således som det er tilfældet for danske realkreditinstitutter, hvor værdiansættelsen af udlån følger værdiansættelsen af de udstedte obligationer, og efterfølgende reguleres med eventuelle specifikke nedskrivninger.

Når et instituts forpligtelser måles i regnskabet til dagsværdi, vil værdien af forpligtelserne kunne svinge som følge af ændringer i markedets vurdering af instituttets kreditværdighed. Dagsværdien af forpligtelserne vil eksempelvis falde, hvis det vurderes, at kreditrisikoen på instituttet er øget. Isoleret set vil en forringelse af kreditværdigheden derfor kunne betyde, at instituttets egenkapital ændres. Det foreslåede nr. 5 har til formål at neutralisere denne virkning af ændringer i instituttets egen kreditrisiko ved opgørelsen af kernekapitalen.

I det foreslåede *stk. 3* er det præciseret, at de reguleringer, der skal foretages efter stk. 2, nr. 4 og 5, kan være positive eller negative, dvs. der kan være tale om henholdsvis et fradrag eller et tillæg til kernekapitalen.

Stk. 4-8 er en videreførelse af de gældende stk. 2-6 med de konsekvensændringer, som den øvrige del af forslaget nødvendiggør.

Til nr. 13

Der henvises til bemærkningerne til § 139, stk. 1, nr. 4 og 5 og stk. 5, jf. forslagens § 1, nr. 19.

Til nr. 15

Der henvises til bemærkningerne til § 139, jf. forslagens § 1, nr. 19.

Til nr. 16

Ændringen i bestemmelsen gennemfører artikel 66, stk. 1, i det forventet vedtagne direktiv, der omarbejder direktiv 2000/12/EF. Ændringen medfører, at det fradrag, der skal foretages i kernekapitalen for kapitalandele i henholdsvis forsikringsselskaber og kredit- og finansieringsinstitutter, jf. forslagens § 131, stk. 2, nr. 2 og 3, og værdireguleringer efter § 131, stk. 2, nr. 4 og 5, ikke får betydning for, hvor meget supplerende kapital henholdsvis hybrid kernekapital, der kan